

Η ΑΣΥΝΑΡΤΗΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Η άνοιξη με τις σπώρες στο νου ανέστειλε την ωρίμανση
των πρώιμων σταχυών εκλιπαρώντας τα σύννεφα
να μην ομοδικήσουν στεφανώνοντας την ασυναρτησία των καιρών.
Ανέσπερη ακόμα ερημιά μες στον ψυχών τις συνελεύσεις
κόκκοι άμμου παράφωνοι μες στο μηδέν της μουσικής τους.
Ανοίγει κάποτε η ψυχή σου το βλέμμα εντός σου
και την βλέπει να χάσκει άδεια απ' αυτήν.
Πληρώσαμε αυτό που οφείλαμε και κατόπιν εορτής πήραμε το εισιτήριό μας.
Μα πού είν' η αλήθεια μες στους αλαλαγμούς του σκότους!
Παραμυθία της άνοιξης που άργησε να ανατείλει.
Στον Αυγουστιάτικο λήθαργο ανεγείραμε τα όνειρά μας
μικροί νοώντες στο καντηλοστάσι του σπιτιού μας.
Αν είναι τα ρόδα κατιόντες συγγενείς των ιεραποστόλων
πώς τους μαδάς τη γύρη των ερώτων τους
πριν να λαλήσει το κερι που κρυφοφέγγει απεγνωσμένα τα όνειρά τους!
Της μουσικής μας η ισημερία παράκουσε τους χορηγούς
και έμεινε νηστική μες στα ημερολόγια που σφύζανε συναυλίες.
και τώρα τί να βρεις να φορέσεις που τα σύννεφα σου κρύβουν τους δρόμους
κι οι οδοδείχτες γίναν τροφή του Μάρτη και συγγνώμη στον άνεμο.
Τώρα τα φύλλα στα περβάζια των δέντρων αναποφάσιστα πεθαίνουν από πλήξη.
αφού και το ανίδεο σκοτάδι δεν είχε ιδέα πώς να σκοτώσει τη μέρα του
κι έπεσε και συλλογίστηκε μες στον Καιάδα του κενού.
Ναι, ξέρω, θα μου πεις, «όνειρο ήταν αυτό και δεν είχα συνείδηση».
«Και, τί, μ' αυτό», σου λέω! «Συνείδηση είχες, ας μη την απεμπολούσες»!

(6/6/2020)

Ιωάννης Παναγάκος

Έπαινος στον 16ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης 2020, της Λογοτεχνικής-Συγγραφικής Ομάδας "Ιδεόπνοον".